

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. prosinca 2019. • br. 4 • god. XIII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Juliana Beretić

3 Riječ urednice

Otvorenje jubileja o 100. godini

M. Cristina Orsillo

4 Proglas jubilejske godine

mons. Mate Uzinić

6 Svoj poziv i svoje poslanje valja nam otkrivati u molitvi...

s. M. Emila Barbarić

9 »Družba Kćeri Milosrđa u stoljetnoj povijesti« – znanstveni simpozij

Željko Kovačević

10 Božji trubadur iz Asiza

Branko Bačić

12 Je li moguće danas posjedovati blaženičinu snagu?

Andrija Anišić

14 Moćan je i divan zagovor naše drage blaženice

mons. Mate Uzinić

16 Propovijed na misi Gospe od Ružarija

Ante Šeparović

18 Primanje u Općini...

Perica Bačić

19 Budite velike u ljubavi, budite Isusove...

s. M. Kristina Injić

21 Stoljeće milosrđa i ljubavi

Blaženičina promišljanja...

M. Marija Propetoga

22 Vapaji duše o Božiću 1957.

24 Nova godina 1952.

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Jasminka Gašparović

26 Blaženica je majka sa srcem za najmanje i najslabije

Dubravka Zavrtnik

28 Poslanici Milosrđa na Trešnjevki

Andrija Anišić i s. M. Juliana Beretić

30 Holywin u Subotici...

Kutak za najmlađe...

34 *Oboji i crtaj...*

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

s. M. Vianėja Kustura

36 Družba Kćeri Milosrđa

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Slava Bogu na visini. I na zemlji mir ljudima dobre volje! Ovom pjesmom je po Božjim glasnicima zemlji otkrivena Božja slava i ljudima darovan mir. To je pjesma božićne noći. Anđeli navješćuju pastirima Isusovo rođenje – slavu Božju. Njihova pjesma je zahvala za spasenje koje je sišlo na zemlju za sve ljude, jer: »Riječ tijelom postade i nastani se među nama« (Iv 1, 14). Bog dolazi k nama, Bog se želi nastaniti među nama i dolazi radi nas. Zato anđeli pjevaju, a i mi s njima, slavopoj Bogu. Nadahnuta ovim velikim darom neizmjerne Božje ljubavi i smilovanja prema nama i bl. Marija Propetoga slavi:

»Hvaljeno i proslavljeno bilo Presveto Trojstvo – Otac, Sin i Duh Sveti! U vijeke vijeka. Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot, puna su nebesa i zemlja veličanstva slave tvoje! Isuse, zdravo, zdravo sunce milosti! Zdravo Sine Očev, sjajnosti Očeva! Radosti nebesa i zemlje! Zdravo, ljubavi duše moje, spasenje naše i cijeloga čovječanstva. Zdravo ljepoto Očeva, ljepoto rajska! Ja ti se klanjam, blagoslovljen koji dolazi u Ime Gospodnje. Blagoslivlja te i duša moja sa svim anđelima i svecima, s nebesima i svom zemljom. Hvalite Gospodina, sva zemljo, hvalite njega svi narodi!« (*Bilježnica*, 15, Božić, 1957.).

U ovom božićnom vremenu sva molitva Družbe Kćeri Milosrđa i družbinih prijatelja sažimlje se u hvaljenje Boga i zahvaljivanje njemu za otajstvo Isusova utjelovljenja i njegovu trajnu prisutnost u svijetu i po družbinu djelu. Družba je veliko Božje djelo njegove hvale i proslave, a život sestara Kćeri Milosrđa slavopoj Stvoritelju. S pouzdanjem u Božju vjernost i dobrotu, iz ljubavi i odanosti, započeto je slavlje jubilarne godine 4. listopada 2019. u družbinoj kolijevci u Blatu. U ovom hodu do završnoga slavlja neka Gospodin pročisti naše želje, naša nadanja, da novo stoljeće koje je pred nama, spoznamo kao Očev dar.

Razmišljanja i tekstovi sabrani u ovom svesku neka budu poticaj za radostan i zahvalan hod u milosnom vremenu naše družbe, dara Očeva milosrđa Crkvi i svijetu. Neka svim blaženičinim duhovnim kćerima i štovateljima budu poticaj za iskrenu zahvalnost nebeskom Ocu za dar Novorođenoga koji i ovoga Božića širi svoje ruke da bi nas sve zagrlio i darovao nam svoju beskrajnu ljubav.

M. Cristina Orsillo,
vrhovna predstojnica

Otvorenje jubilejske godine, stote od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa Blato, 4. listopada 2019.

Drage provincijalne i mjesne predstojnice, drage sestre i pripravnice, dragi suradnici naše družbe, dragi vjernici,

za našu je družbu četvrti dan mjeseca listopada vrlo značajan. Upravo toga dana 1920. godine, na stablu franjevačke obitelji izbila je nova grana – Družba Kćeri Milosrđa. Sam Gospodin ju je želio i poslužio se Blajkom Marijom Petković i dubrovačkim biskupom mons. Josipom Marčelićem. Kao da se povijest preslikala u imenima Marije i Josipa. Prije dvije tisuće godina Sin se Božji utjelovio u krilu djevojke

Marije, Josipove zaručnice, a njegovim se rođenjem razdijelila povijest čovječanstva, na onu prije i poslije! Utjelovljeno milosrđe Božje ušlo je u ljudsku povijest na dotad nečuven način. Prije stotinu godina djevojka Marija i njezin biskup Josip utjelovljuju božansko milosrđe za potrebe svoga vremena u poslanju Družbe Kćeri Milosrđa. Biskup Marčelić, čovjek pronijetoga duha i mudar učitelj, a Marija pobožna djevojka iz bogate roditeljske kuće, duha zaočupljena Isusom, odgovaraju na vodstvo Providnosti. Njihovi putovi križaju se u Blatu, gdje zauzeta vjernica susreće svoga biskupa. Dok se

Marija borila u sebi i tražila način kako ostvariti svoju želju da se posveti samo Isusova, možda u nekom zatvorenom samostanu, Gospodin joj odgovora u riječi biskupa Marčelića: »Ostani ovdje!« I ostala je u svome Blatu. Ostala je da se brine za sirotu djecu, da ih tješi, odgaja i poučava, da ih sluša i svjedoči im Božje milosrđe. Sve je to ostavila u trajnu baštinu i nepromjenjivu zadaću svojim duhovnim kćerima.

Danas, stotinu godina poslije, ovdje smo u njezinu rodnom Blatu i želimo zahvaliti Gospodinu za život bl. Marije Propetoga i za život mons. Josipa Marčelića. Zahvaljujemo za neizmjerena dobra koja su sestre naše družbe primile i učinile u karizmi milosrđa. Družba je danas prisutna na četiri kontinenta, u 14 država, s 330 sestara koje vođene blaženičinim duhom i vjerne družbinom karizmi nastavljaju hod stopama svoje Majke utemeljiteljice, u nakanu da donose milosrđe najpotrebnijima i da s pouzdanjem prijeđu prag nade za novo stoljeće Družbe.

Dok Gospodinu zahvaljujemo, želimo ga moliti i oprost za sve ono kad svojim životom nismo vjerno odražavale Očevo milosrdno lice. Želimo s još većim zanosom živjeti i svjedočiti karizmu milosrđa i u odanoj vjernosti svom poslanju biti Družba otvorena i poslušna nadahnućima Duha. Zato trebamo mlade snage, nova duhovna zvanja, da osnaženi i obnovljeni zakoračimo u sljedeće stogodište Družbe. Molimo Gospodina za tu milost.

Danas započinjemo stotu godinu zajedničkoga hoda naše družbe, pod okriljem i zaštitom naše blaženice. Za duhovnu obnovu vjernika i njihov rast u milosti, zatražile smo i dobile dopuštenje da u ovoj jubilejskoj godini vjernici koji pohode kapelice u zajednicama naše družbe, mogu dobiti potpuni oprost prema uobičajenim uvjetima. Jubilejska godina započinje danas, 4. listopada 2019. ovim svečanim otvorenjem u Blatu na Korčuli i traje do 4. listopada 2020. zatvaranjem u Rimu.

Proglašavam početak jubilejske godine i želim da svima bude bogata milostima Boga Oca.

**Propovijed dubrovačkoga biskupa
mons. Mate Uzinića na misi otvorenja jubilejske
godine Družbe Kćeri Milosrđa
u Blatu, 4. listopada 2019.**

**Svoj poziv i svoje poslanje valja nam
otkrivati u molitvi**

Danas nas je okupilo ostvarenje poziva u kojemu su, tijekom stotinu godina, i mnogi drugi pronašli nadahnuće za svoj vlastiti životni poziv. To je poziv bl. Marije Propetog Isusa Petković i Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje.

U apostolskoj pobudnici mladima i o mladima »Christus vivit – Krist živi« papa Franjo piše: »Riječ 'poziv' može se shvatiti u širem smislu kao Božji poziv. Taj poziv uključuje poziv na život, poziv na prijateljstvo s Bogom, poziv na svetost...« (CV, 248). To je »poziv da budemo dio povijesti ljubavi koja se isprepliće s našim osobnim povijestima« (CV, 252), poziv »na misijsko služenje drugima«, »poziva da sudjelujemo u Božjem djelu stvaranja (spasenja) i dajemo vlastiti doprinos općem dobru služeći se darovima koje smo primili« (CV, 253). »Ovaj misionarski poziv (...) je povezan sa služenjem« (CV, 254). »U konačnici, riječ je o tome da prepoznamo zašto smo stvoreni, zašto smo ovdje na zemlji i koji je Gospodinov plan za naš ži-

vot. On nam neće pokazati sva mjesta, vremena i pojedinosti, jer mi moram donijeti razborite odluke u vezi s tim. No on će nam pokazati smjer u život« (CV, 256). Odziva, međutim, nema ako se prethodno ne oslobodimo svoje mudrosti i umnosti i pred Bogom postanemo maleni. To je početak svake avanture s Bogom, svakog odgovora na njegov poziv. Zato Isus u današnjem evanđelju kliče od radosti slaveći Oca zbog malenih: »Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, i objavio malenima.«

No to ne znači da ne trebamo raditi na sebi i svom pozivu. »Da bi se odgovorilo na vlastiti poziv, nužno je poticati, razvijati i njegovati sve što jesmo.« Riječ o tome da otkrivamo svoj pravi ja u Božjem svjetlu i postignemo to da nam biće doživi puni procvat. Naš nas poziv usmjerava tome da izvučemo »ono najbolje od sebe za slavu Božju i dobro drugih. Nije riječ samo o tome da činimo određene stvari nego o tome da činimo određene stvari s određenim smislom, određenom svrhom« (CV, 257).

U životu svakog čovjeka razlučivanje poziva povezano je »s dva osnovna pitanja: zasnivanjem obitelji i radom. (...) To su dva glavna pitanja prema kojima mlade ljude vuku želje i koja ih zaokupljaju. Oba moraju biti predmetom određenog razlučivanja« (CV, 258). I ne smiju iz vida izgubiti dimenziju služenja. Kad smo mi

kršćani u pitanju onda uvijek trebamo »imati na umu da je prvi i najvažniji poziv krsni poziv« (CV, 267) i da se »u razlučivanju zvanja ne smije isključiti mogućnost posvećenja Bogu u svećeništvu, redovničkom životu ili drugim oblicima posvećenja. (...) Ako prepoznaš i slijediš Božji poziv, budi siguran da će to biti nešto što će dati puninu tvome životu« (CV, 276).

Da bi se otkrilo onaj put kojim Bog zove, potrebno se othrvati vrtlogu ovoga svijeta koji nas »može povući u besmisleni utrku, bez smjera, bez jasnih ciljeva« i tražiti »radije one prostore mira i tišine koji će nam omogućiti da razmišljamo, molimo, jasnije i bolje vidimo svijet koji nas okružuje, i tad ćemo, zajedno s Isusom, moći prepoznati koji je naš poziv na ovom svijetu« (CV, 277).

Isus Krist i njegov poziv, koji je svoj konačni izričaj imao na križu i potvrdu ispravnosti u uskrsnuću, nadahnuće je za svaki kršćanski poziv. To nam najbolje pokazuju dva poziva koja danas osobito želim spomenuti.

Sv. Franjo

»Jedne noći (...) onaj koji ga je udario šibom pravednosti u noćnom ga je viđenju pohodio slatkoćom milosti. Budući da je bio željan slave, privukao ga je sebi i uzdigao do najviših vrhunaca slave« (*Franjevački izvori*, 250). »Dokora mu se u viđenju pokazala divna palača, u kojoj je vidio različitu oružanu opremu i veoma lijepu zaručnicu. Franjo je u snu poimence prozvan i sve mu je to ponuđeno. (...) Tjelesni duh ga je poticao da na tjelesan način protumači minulo viđenje, dok je u riznici Božje mudrosti bilo skriveno daleko vrjednije tumačenje. Dok je jedne noći spavao (...) isti ga je glas zabrinuto zapitao tko mu može više učiniti, sluga ili gospodar. Franjo odgovori: 'Gospodar', a onaj će: 'Zašto umjesto gospoda-

ra tražiš slugu?' Na to će mu Franjo: 'Gospodine, što hoćeš da učinim?' (Dj 9, 6). A njemu će na to Gospodin: 'Vrati se u svoj rodni kraj, jer ću tvoje viđenje na duhovnan način ispuniti.' Bez oklijevanja se vratio. (...) Srce mu se sasvim izmijenilo. Ubrzo se imao i u tjelesnom pogledu izmijeniti! Jednoga je dana šetao pokraj crkve sv. Damjana koja bijaše malne razrušena i od svijua napuštena. Kad je, vođen Duhom, ušao da se pomoli, ponizno i pobožno se ničice baci pred raspelom. Bio je ganut neobičnim viđenjem, opazio je da je postao drukčiji nego je bio kad je ušao. Njemu je ovako ganutome (...) lik Krista Propetoga progovorio. (...) Pozvao ga je imenom: 'Franjo' – reče – 'idi popravi moju kuću koja se, kako vidiš, sve više ruši!' Franjo je uzdrhtao i nemalo se iznenadio, činilo se kao da je lišen govora. Bio je spreman poslušati, posvema se ohrabrio da izvrši nalog. (...) Od tada je svetu dušu prožimalo suosjećanje s Propetim i (...) u njegovo su srce, iako još ne i u tijelu, dublje utisnuti znaci časne muke« (*Franjevački izvori*, 698).

Bl. Marija Propetoga

»Bila je tiha noć, svi su spavali, ja sam kod svoga stola, držeći Isusov križ, klečeći molila. Isusa sam na križu u žrtvi i bolima razmatrala. (...) Najednom mi se učini Isus neopisivo mio i pun neopisive ljubavi. I začujem u taj čas glas s križa koji mi prostrijele dušu i zanese za sav život, a i kroz vječnost će me zanositi taj glas koji neću moći nikad zaboraviti. I Isus s križa progovori duši mi i reče: 'Ljubi me, kćerice!' (...) Tko da opiše te rajске tajanstvene riječi i taj čas! I kako su prostrujale dušom i svim mojim osjetilima koja su u času usplamtjela! Srce stane življe

lupati kao da će provaliti svoje granice, pred očima, na koje je navro potok suza, sve se u ružičastom svjetlu zasje oko nje; slatka sila ljubavi Božje obuže dušu i ona u drhtajima srca i usnica odgovori u cjelovu duše: 'Hoću, ljubiti ću te rajska Ljubavi, ljubiti ću tebe jedinog svim srcem i svom moći svoje duše i svoga tijela. Ljubim te, ljubim, o ljubavi moja' (Sve za Isusa, 54).

»Jedne večeri, kad se je u boli svoje duše pred raspelom tužila Gospodinu na borbe sa svijetom i svojima, moleći ga ponovo, ako je moguće, da odnese od nje taj kalež i da je odnese iz svijeta negdje gdje će moći samo u izljevu ljubavi s njime živjeti. (...) I taj čas čuje neki tajanstveni glas s križa 'Žrtvuj se za mene!' Razumjela je sve što joj Isus hoće reći tim riječima i što traži od nje. Te riječi nisu bile onako snažne i jasne kao one kad joj u 15. godini reče: »Ljubi me, kćeri!«, koje su je tada prostrijelile i svu raspalile i svom silom obužele i ponijele dušu u zanos ljubavi. Sada, u 24. godini života, te riječi – koje njenoj duši tiho, više tajanstvenim glasom reče: 'Žrtvuj se za mene!' – bile su teške i bolne. On je molio rastegnutim ranje-

nim rukama i nogama, nagnutom glavom, u boli. (...) I Marija mu je s vrućim suzama i cjelovima obećala da hoće« (Sve za Isusa, 114-115).

Ne možemo oponašati druge, ali od njih možemo učiti. Njihov život nam može biti nadahnuće. Život sv. Franje nadahnuo je mnoge i još nadahnjuje. U njegovu su pozivu mnogi prepoznali svoj poziv, ili su ga barem bolje razumjeli, kao, primjerice, papa Franjo. Jedna od njih je bila i bl. Marija Propetoga, a njezin je pak život mnogima postao nadahnuće i u njemu, već punih sto godina, pronalaze svoj vlastiti poziv. Iako nas sveci nadahnjuju, nismo njihove kopije nego smo izvornici. Zato svoj poziv i svoje poslanje trebamo uvijek iznova otkrivati u molitvi i osluškivanju onoga što Bog želi reći nama, u našem vremenu i našim okolnostima koje su bitno drukčije od onih sv. Franje i bl. Marije Propetoga. Tek ćemo tad i mi svoj poziv moći živjeti sa žarom i potpunim predanjem, ljubeći Krista, žrtvujući se za njega i gradeći Crkvu, kao i sv. Franjo i bl. Marija Propetoga. Tako ćemo postati, ako ne nadahnuće, onda bar poticaj, za druge da i oni otkriju Božji poziv njima i žive ga.

s. M. Emila Barbarić,
provincijalna predstojnica

»Družba Kćeri Milosrđa u stoljetnoj povijesti«

- znanstveni simpozij u Blatu,
4. i 5. listopada 2019.

Poštovani oci biskupi, poštovani gospodine načelnice, poštovana gospodo župnici iz Blata, Novske i Subotice, poštovana vrhovna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa s vrhovnim savjetnicama, poštovana predsjednice Hrvatske redovničke konferencije, poštovane časne majke, provincijalne predstojnice i sestre redovnice, posebice poštovana provincijalna predstojnica iz Argentine i poštovane sestre zastupnice iz Paragvaja, Perua, Kube i Italije, poštovana rodbino i članovi obitelji naše majke utemeljiteljice, poštovani predavači, poštovani i dragi Blaćani, drage moje sestre Hrvatske provincije Krista Kralja, kako iz Kuće matice tako i pristigle iz ostalih zajednica, dragi Poslanici Milosrđa, svećenici i župnici, svi dragi gosti, prijatelji i dobročinitelji Družbe, radosno vas pozdravljam danas ovdje u dragoj nam Kući matici, kolijevci Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje u koju nas je okupilo jedinstveno slavlje otvaranja stote godine od utemeljenja naše družbe. Danas smo imali prigodu posjetiti Babinu i Prižbu, dva mala mjesta ovoga lijepog otoka Korčule. Upoznali smo njihovo značenje za pripremu mlade Marije Petković u odazivu na Božji poziv i u pisanju pravila za novu redovničku zajednicu. Sve je to bio svojevrsan uvod u evo već VII. znanstveni simpozij koji naša družba ovaj put upriličuje pod naslovom »Družba Kćeri Milosrđa u stoljetnoj povijesti« – posve prigodno u trenutku otvaranja jubilejske godine. Koliko god jubilej nuka na slavljeničke note i pohvale Bogu i ljudima, svima ko-

ji su iznijeli ovih stotinu godina, valja nam se prisjetiti i tegobnih dana i mučnih događanja koji su klesali ovaj stogodišnji spomen u karizmi milosrđa. Tegobnoga ni danas ne nedostaje, a radost i nada isprepliću se i nose one koji su pred Bogom i njegovim nadahnućima otvorena duha i srca, poput naše utemeljiteljice i prvih sestara. Pokazale su kako se ljubi Boga i čovjeka u potrebi, materijalnoj i duhovnoj. I sve sestre Kćeri Milosrđa koje su dolazile poslije njih, kušale su to veliko Božje milosrđe – ono ih je uvijek iznova poticalo na odvažno činjenje dobra.

Pozdravljam ovdje naše predavačice i predavače na simpoziju i zahvaljujem, svakoj i svakom ponaosob, na odazivu i prihvaćanju povjerene teme i njezinu predstavljanju na ovom skupu, a potom i u zborniku koji kanimo tiskati tijekom ove jubilejske godine. Vjerujem da ćemo u njihovim izlaganjima otkriti puno toga što se događalo u ovom stoljetnom hodu, a možda je nepravedno zapostavljeno i ispalo iz vidokruga. Zato su i ovakve obljetnice dobre, da se sagleda dosadašnji hod Družbe i barem nasluti ono buduće. Ovdje ćemo zajedno, izlagači i slušatelji, zahvaljivati Bogu na veličini njegova djela i moliti ga za njegovo trajno providonosno vodstvo, u ljubavi i milosrđu, za budućnost ove njegove družbe, u Crkvi i svijetu. Njezin dosadašnji hod ohrabruje, da zaufano možemo reći, mi sestre Kćeri Milosrđa, naši suradnici i dobročinitelji: »Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga« (PS 23, 6). Neka sve bude za Isusa, na slavu Oca! Ovime proglašavam otvorenim VII. simpozij naše družbe!

**Propovijed Željka Kovačevića,
župnika župe Svih svetih i dekana
korčulanskoga dekanata na blagdan sv. Franje
u Blatu 4. listopada 2019.**

Božji trubadur iz Asiza

vjernik, pjesnik i teolog zaključit će kako je sv. Dominik znanjem i borbom protiv krivovjerja Crkvu učinio sigurnijom, a sv. Franjo ljubavlju, jednostavnošću i siromaštvom vjernijom svoje misijskom poslanju.

Kad na kraju dana kod večernje molimo »Veliča duša moja Gospodina«, ponavljamo Marijinu zahvalnu pjesmu što je Gospodin »pogledao na neznatnost službenice svoje«. Ova molitva pokazuje Marijinu skromnu dušu i njezino uvjerenje da čovjek postaje velikim tek kad ga Bog »zagrlji«, uzvisi, obogati i ispuni svojim dobrima. I sveti je Franjo nakon obraćenja postao toga svjestan pa će s radošću i ljubavlju obući grubu tuniku i s uvjerenjem izabrati kao svoje trajne družice skromnost, služenje i siromaštvo. I dok o tomu prebiremo misli u svojoj duši, pitamo se što je s tim krpostima u ovom našem vremenu silnog napretka? Gdje su nestale krotkost i neznatnost, služenje i poniznost? Čini se, nažalost, da su odbačene i nema ih u upotrebi. A kad ih netko negdje preporuča, gleda ga se u čudu, ako ga se u međuvremenu ne proglasi »čudakom«. Živo osjeća se potreba da se vrate ove kreposti, jer nedostatak služenja i skromnosti rađa sebičnošću koja onda nagrizala ljudsko zajedništvo, a pretjerano pak blagostanje stvara ovisnike i robove. I ono nije znak napretka i progresa, nego prava zamka suvremenom čovjeku.

Ima jedna priča iz apokrifa kako je neki prorok hodao i nosio sa sobom samo češalj i čašu.

Dvije su stvari odredile tijekom Franjina života: Glas koji ga je pozvao da ide popraviti crkvu koja je u ruševnom stanju i rečenica iz evanđelja: »Ne pribavljajte sebi u pojase ni zlatna, ni srebrna, ni bakrena novca; ni putne torbe, ni dviju haljina« (Mt 10, 9-10). »To je ono što tražim, to je ono što svim srce želim«, bila je reakcija mladog Francesca. Nakon što je svojim rukama obnovio tri crkvice u asiškoj okolini (sv. Damjana, sv. Petra i Marije od Anđela), shvatio je da ga je onaj glas pozivao na obnovu Crkve koja je Božja građevina.

Zahvaćen onim evanđeoskim riječima izuva sandale, oblači grubu tuniku i kao svoju zaručnicu izabire sestricu siromaštinu, što će genialnom piscu »Božanstvene komedije« dati povoda da ga opjeva u XI. poglavlju Raja. Naime, uz svete Benedikta, Bernarda, Tomu i Dominika, Dante će osobite riječi divljenja posvetiti ovom Božjem trubaduru iz Asiza. A kao dobar

A kad je u nekoj prigodi vidio čovjeka kako prstima češlja bradu, a drugog kako rukama grabi i pije vodu, bacio je i češalj i čašu. To pokazuje da je prorok imao visok stupanj nutarnje slobode.

I bl. Marija Propetoga ponavljala je da je samo opterećuje ono što joj ne služi. Potrebno je stoga vratiti vrednote skromnosti i služenja u naš dnevni život, staviti ih na visoku cijenu i ne umarati se u tomu odgajati djecu i mlade. Služiti drugome i biti skroman ne znači biti jadnik i siromah, nego biti zadovoljan s onim bitnim i osnovnim, te biti sretan kad se drugomu služi. A to se onda lako prepoznaje po stilu života, a ne po životnom standardu, namirnicama i manirama odijevanja.

Blagdan sv. Franje slavimo u listopadu, u Marijinu mjesecu, mjesecu krunice, neposredno pred Gospu Ružaricu. Pozivajući vjernike da mole krunicu i razmatraju Kristovo lice, sv. Ivan Pavao II. je poželio da im na tom putu učiteljicom bude Blažena Djevica Marija. Papa Pio V. ustanovio je ovaj liturgijski spomen kao uspomenu na pobjedu kršćanske vojske nad Turcima kod Lepanta 7. listopada 1571. Pučka je pobožnost, naime, pripisala tu pobjedu zagovoru Djevice koju se molilo i zazivalo molitvom krunice. U blagdan svetoga Ružarija uklapaju se i godine naše molitve iz nedavnog Domo-vinskog rata kad su naši branitelji, goloruki i s krunicom oko vrata ustali u obranu slobode i narodnog identiteta. I dogodilo

se čudo slobode zahvaljujući moćnom zagovoru Presvete Djevice, kako spominje kard. Franjo Kuharić. Krunica je ne samo bila draga molitva naših roditelja i brojnih svetaca, već je postala i simbolom obrane naših ognjišta i naših svetišta. Marija je, naime, duša i srce Crkve, jer ona s Crkvom moli. Ali, moli i za potrebe Crkve. Na vjetrometini vječitih sukoba s Marijom smo uspjevali prebroditi sve povijesne krize i kušnje jer su se po domovima naših obitelji prebirala zrnca krunice, molilo se i hodočastilo u Gospina svetišta.

Crkva Isusovih učenika započela je svoj ovozemni hod s Marijom na Duhove u dvorani Posljednje večere. S Marijom će završiti i svoj hodočasnički put prema eshatonu. Marija je, dakle, uz Isusa u središtu Crkve. Stoga je pozdravljamo riječima i hvalospjevom njezine rođakinje Elizabete koja ju je prepoznala kao ženu vjere: »Blagoslovljena si među ženama jer si povjerovala da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina.« Ustani Gospe i pohiti k nama, u naše obitelji, sela i gradove. Gospo od Ružarja, moli za nas. Amen.

Branko Bačić,
zastupnik Hrvatskog sabora
i predsjednik Kluba zastupnika
Hrvatske demokratske zajednice

Je li moguće danas posjedovati blaženičinu snagu?

Na otvaranju jubilejske godine
Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu,
5. listopada 2019.

Preuzvišeni oče biskupe, poštovana časna majko, poštovana provincijalna predstojnice, poštovane predstojnice, drage časne sestre, poštovane gospođe i poštovana gospodo!

U ime predsjednika Hrvatskog sabora i u svoje osobno zahvaljujem na pozivu i čestitam na dosadašnjem radu kao i otvaranju stote godišnjice utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa! U proteklih sto godina Družba je ustrajna u ispunjavanju djela milosrđa i ljubavi kako ih je na samom početku zacrtala utemeljiteljica Marija Petković, danas naša blaženica Marija Propetog Isusa Petković!

Kćeri Milosrđa, piše blažena Marija Propetoga 1942., znači da smo rođene iz milosrđa Očeva i poslane u svijet nastaviti njegovo djelo milosrđa i bratske ljubavi prema trpećim lju-

dima. Djelovanje Družbe usmjereno je prema najslabijima, bolesnima, djeci i potrebitima. I ta milosrdna karizma nastavlja se i danas!

Drage časne sestre, pratim ovu družbu i s vama vrlo blisko surađujem gotovo 30 godina i dopustite mi da ovom prigodom iznesem neka svoja razmišljanja. Proteklih 100 godina Družbe možemo podijeliti u četiri dionice! Prvu dionicu, dionicu utemeljenja, nastajanja i širenja iz Blata, preko dubrovačke biskupije, Hrvatske, Europe i Južne i Sjeverne Amerike! Završetkom te prve dionice držim povratak Majke Marije Propetoga iz Južne Amerike 1952. godine! Tada započinje druga dionica, dionica pravnog reguliranja i snaženja u Vječnom gradu. Družbi se u to vrijeme priznaje status papinskoga prava, čime se snažno etablira un-

utar Trećega samostanskog reda sv. Franje! Ta dionica obilježena je njezinom teškom bolesti i prepuštanjem mjesta vrhovne glavarice svojoj prvoj nasljednici s. M. Julijani Franulović! Ova dionica završava blaženičinom smrću, na glasu svetosti, 9. srpnja 1966. godine u Rimu!

Započinje tada treća dionica u životu Družbe, u kojoj se sestre, njezine duhovne kćeri, iznimno zauzeto angažiraju u otvaranju postupka za proglašenje blaženom. Tu bih dionicu završio 21. studenog 1998. i prijenosom njezin zemnih ostataka, tada već službenice Božje, iz Rima u rodno Blato. Upravo u to vrijeme, vrijeme stvaranja neovisne Hrvatske i uspostave Općine Blato započinje moja intenzivna suradnja s Družbom! Kao tadašnji načelnik Općine Blato i predsjednik Odbora za prijenos njezinih zemnih ostataka, u najužoj suradnji s tadašnjim župnikom i Družbom, željeli smo promovirati cjelokupnoj hrvatskoj javnosti karizmu i značenje Marije Propetoga i njezine družbe u duhovnom i svjetovnom životu. Duhovnim i kulturnim programom pod nazivom »Djelovanje Duha Svetoga u životu Marije Petković«, u trajanju od sedam tjedana, koji je kulminirao središnjim slavljem na Gospu od Zdravlja, u nedjelju Krista Kralja, 21. studenog 1998. godine, danas s odmakom od dvadeset i jedne godine, mogu biti neskroman i reći: Da, bio je to sjajan naciona-

lni vjerski događaj, koji je Mariju Propetoga još i više približio srcima hrvatskih vjernika! Detaljan pregled vjerskih i kulturnih događanja, uključujući i rekonstrukciju samostana i izgradnju kripe, prikazan je u monografiji »Zapaljena i goruća svjetiljka«! Tog dana počinje četvrta dionica – beatifikacija i nastavak družbina života i djela uz blaženicu! Naime, živjeli smo čvrsto u uvjerenju da je samo pitanje dana kad će Sveti Otac Ivan Pavao II. Mariju Propetog proglasiti blaženom! Radili smo opet, ovaj put u Odboru za beatifikaciju, još većim žarom na pripremi toga velikog dana. Program pod nazivom »Sve što postoji dar je tvoje ljubavi« predstavljao je cjelovit petomjesečni niz kulturnih i duhovnih priredaba. Izgradnja svetišta i muzeja, rekonstrukcija samostanskog dvorišta, uređenje dječjeg vrtića i dvorane u samostanu bili su doista velik izazov kojemu se, uz Božju pomoć, uspjele odgovoriti. Proglašenje Marije Propetoga i riječi Svetog Oca 6. lipnja 2003. u Dubrovniku, neponovljiv su događaj u povijesti Družbe i njezina rodnog Blata!

Završetkom prvih sto godina otvara se nova stranica u družbinu životu! Pred njom je nova dionica, vrijeme prepuno izazova, i put prema proglašenju svetom Marije Propetoga. Svjedoci smo i krize posvećenoga života koja se očituje u nedostatku zvanja. Istodobno poslovi i očekivanja od sestara svakim su danom sve veći. Kako privući mlade? Je li moguće danas posjedovati blaženičinu snagu pa poput nje izazovu materijalnoga odgovoriti duhovnim? Pitao sam se to i prigodom njezine beatifikacije, kao i danas u iščekivanju kanonizacije. Odgovor tim izazovima nalazi se u njezinim poukama i zazivima: Budite velike u ljubavi! Budite duboko utemeljene u Bogu i ljubavi prema Isusu Kristu! Budite hrabre u poslanju! Napajajte se Duhom Svetim i njegovim darovima! Sve za Isusa, na slavu Boga Oca!

mons. dr. sc. Andrija Anišić,
župnik župe sv. Roka

Moćan je i divan zagovor naše drage blaženice

Propovijed u Blatu, na misi otvorenja jubilejske godine, 5. listopada 2019.

Ovih smo dana čuli puno podataka iz blaženičina života i djelovanja kao i puno njezinih lijepih misli. Danas bih želio malo maštati i upitati se što sada čini draga nam blaženica? I što mi trebamo činiti prema njoj? Anđeli, blaženici i sveci u nebu kao i Božji službenici i Božje službenice, kao kandidati za oltar, naša su proslavljena braća i sestre u nebu. Oni uživaju u blaženom gledanju Boga licem u lice i u zajedništvu svetih. Oni osim što se Bogu klanjaju, što ga slave i što mu pjevaju »pjesmu novu«, imaju zadaću moliti za nas ovdje na zemlji. Zato im se u svojim različitim potrebama obraćamo svojim molitvama, tražeći da nas zagovaraju kod Boga. Crkva stoga i traži da se za proglašenje blaženim i svetim mora po njihovu zagovoru dogoditi čudo. Dakle, bl. Marija Propetoga mora za nas moliti! To joj je zadaća, to joj

je nebesko poslanje, sve do konca svijeta. A mi, s druge strane, imamo zadaću štovati ih i moliti im se. Smisao štovanja blaženika i svetaca je da, promatrajući njihov život, upoznavajući njihove kreposti, i mi učimo živjeti kreposnim, svetim životom, nasljedujući njihov primjer. Tako smo neprestano s njima u vezi i tvorimo ono divno općinstvo svetih. Ponekad mi se čini da se anđeli, blaženi i sveti u nebu ipak odveć zaigraju i zaborave na nas. Stoga im moramo neprestano »smetati« svojim molitvama i vapajima za pomoć.

Želim vam sada posvjedočiti kako mi u Subotici štujemo bl. Mariju Propetoga. Ponosni smo što je ona u Subotici boravila više puta. Dovala je svoje sestre u dječji dom »Kolevka« da se brinu za stotinu napuštene djece, a poslije je u župi sv. Roka sagradila i samostan svojim se-

strama. U Subotici i u okolnim mjestima, osobito u Đurđinu, išla je prositi brašno i žito za potrebite u Blatu. Tako je blaženica i u Subotici ostavila svijetli trag kreposna života. I danas se u našoj župi i u našem gradu osjeća miomiris njezine svetosti. U župi sv. Roka smo je počeli štovati intenzivnije kad je proglašena službenicom Božjom, a još više nakon proglašenja blaženom. Na slavlju u Dubrovniku sudjelovalo je i stotinjak hodočasnika iz Subotičke biskupije. Poslije slavlja proglašenja blaženom bili smo prvi hodočasnici u njezinu svetištu u Blatu. Dva mjeseca potom otvorili smo u našoj crkvi kapelicu njoj u čast i odonda je ustrajno štujuemo i obraćamo joj se u svojim molitvama. Svjedoci smo brojnih uslišanja po njezinu zagovoru od kojih su neka ravna čudu. I ovih sam dana doživio dva zanimljiva uslišanja vezana upravo za Providnost u koju je ona tako čvrsto vjerovala i o kojoj je svjedočila toliko puta. Obratio mi se za pomoć beskućnik koji se, nakon šest godina provedenih u zatvoru, vratio u naš grad. Rekao mi je da se nalazi u parku, da je gladan i da nema gdje spavati. U prvi mah sam pomislio da nemam vremena baviti se njime jer imam druge važne obveze, a onda sam pomislio na to kako bi sad blaženica postupila... Ona bi se jamačno pobrinula za njega... Sjeo sam u auto, pokupio ga u parku i odveo u gostinjac i uplatio smještaj za pet dana. Zatim sam na društvenim mrežama objavio molbu s pitanjem o stanu ili kući gdje bi ga se moglo trajnije smjestiti. Prva mi se javila žena iz Amerike i uputila me na svoje roditelje koji su živjeli blizu Subotice i koji bi ga mogli primiti na svome salašu. Javio sam im se i oni su ga pristali primiti da besplatno stanuje kod njih, davali su mu hranu, a on im je pomagao radeći na imanju. Neki mi je čovjek, koji je također pročitao moju objavu, u prolazu u ruku gurnuo novac za tog beskućnika. Dao mi je upravo onoliko koliko sam ja dao za onih

pet dana u gostinjcju. Uvjeren sam da je to djelo Božje providnosti po zagovoru bl. Marije Propetoga. Još jedno uslihanje. Nedavno me studentica medicine zamolila da molim za nju jer već dugo ne može položiti dio svog posljednjeg ispita na fakultetu. Bio sam u crkvi kad je stigla njezina poruka da je izvukla najstrožu profesoricu na ispitu. Otišao sam tada u kapelicu bl. Marije Propetoga i pomolio sam se ovim riječima: »Hajde sada, draga blaženice, pokaži da je Bog svemoguć i njegova providnost divna. Izmoli toj studentici da položi ispit kod te profesorice.« Položila je, diplomirala i već stažira... Iskusili smo, i ja i neki župljani, moćan zagovor bl. Marije Propetoga u financijskim poteškoćama, pa je štujuemo i kao zaštitnicu onih koji traže posao ili su u novčanim poteškoćama.

Moćan je i divan zagovor naše drage blaženice. Obraćajmo joj se često svojim molitvama, osobito ustrajno u ovoj godini jubileja, da bismo što prije izmolili i potrebno čudo kako bismo je mogli uskoro početi častiti i kao sveticu Katoličke crkve.

Propovijed dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića, 6. listopada 2019. godine u Blatu, na misi Gospe od Ružarija

Tri dijela današnjeg evanđelja, koja se prividno čine nepovezana, povezuje tema vjere. Vjeri, kad postoji barem u mjeri gorušičina zrna, a o čemu govori prvi dio današnjeg evanđeoskog ulomka, ništa nije potrebno osim Boga i mogućnosti biti u njegovoj službi, a upravo je to ono o čemu govore druga dva dijela ponuđenog evanđeoskog ulomka. Kad vjere nema ni u mjeri gorušičina zrna, onda nam sve, a osobito ono što mi činimo ili mislimo da činimo, postaje važnije od Boga i potrebe da mu služimo.

Kako imati vjeru barem u veličini zrna gorušice da bismo bili ispunjeni zajedništvom s Bogom i služenjem Bogu? Odgovor koji nam, u povezanosti s prvim čitanjem, nudi današnji evanđeoski ulomak jest molitva. Apostoli mole Isusa: »Gospodine, umnoži nam vjeru.« Vjere nema bez molitve. Ali i molitvi treba vjera. Umjesto da im je umnožio vjeru, Isus im je ispričao prisposobu o gorušičinu zrnu. Vjera se ne umnaža čudima. Vjera se umnaža molitvom. I tako sve dok život ne postane molitva, a vjera gledanje i slušanje. To se apostolima neće dogoditi za Isusova života, kako to svjedoče različite epizode koje nam govore da su im misli bile ograničene na ovozemaljsko i prolazno, a daleko od onoga nebeskog i vječnog, osobito daleko od križa prema kojemu se Isus uputio i pozvao ih da ga slijede. Ali dogodit će im se po-

slije, nakon uskrsnuća i Duhova, da će se, kako piše sv. Pavao svom učeniku Timoteju, »zlopotiti (...) za evanđelje, po snazi Božjoj«, s potpunim povjerenjem u sva Gospodinova obećanja, uključujući i ono o kojemu snažno danas progovara prorok Habakuk u prvom čitanju, da »pravednik živi od svoje vjere«. Tad će i njihov život, po Duhu kojeg su primili, postati trajan razgovor s Bogom. On će oživljavati njihovu vjeru. I njihovu će vjeru pretakati u molitvu. Neće to više biti, kao prije, tek molitva kao govor Bogu, osobito ne u smislu iznošenja svojih želja i potreba, nego će to biti dijalog s Bogom, Bogom živim, Bogom prisutnim. Tako će njihova molitva Isusu: »Gospodine, umnoži nam vjeru«, biti uslišana. I molitva će im postati vjera, a s vjerom će postati i misija, poslanje, koje će ih izvesti najprije iz dvorane posljednje večere na ulice Jeruzalema, a onda i odvesti sve do kraja svijeta.

Zanimljivo je da je ovo što su oni teško shvaćali, na izniman način još kao djevojčica u dobi od 5 ili 6 godina, razumjela bl. Marija Propetoga o čijoj smo karizmi i pozivu razmišljali ovih dana i koju smo, na svoj način, željeli počastiti procesijom i ovim misnim slavljem. I zato što je već tada u dječjoj dobi razumjela, čitav je život vjerom hranila molitvu i molitvom izgrađivala svoju vjeru razgovarajući s Bogom u molitvi jezikom zaljubljenosti i potpunog predanja. Poslušajmo njezino veoma snažno svjedočanstvo o tom svom prvom iskustvu molitve koja premješta brda, a iz kojega nam je sasvim jasna razlika između vjere poput zrna gorušice

čina i one koja to nije. U svojoj autobiografiji, opisujući sebe i svoju rodicu za vrijeme jedne od svojih posjeta piše:

»Jedne večeri je tetka s nama molila Vjervanje. (...) Dok je tetka govorila Vjervanje, ja sam bila kao uronjena u Boga i nisam mogla izgovarati Vjervanje, jer sam već kao stvarno osjećala i promatrala nebeskog Oca koji sve obuhvaća i mislila sam: 'Da, zašto se govori *Vjerujem u Boga Oca*, kao da se može posumnjati da ga nema. I govorila sam mu: *O Bože moj, kad sam jesi, i ti nas sve držiš, ti si sve!* I pri tom sam gledala kako je Bog raskrilio ruke prema meni, a ujedno obuhvaća sve. (...) I tako Boga osjećajući i promatrajući, nisam mogla izgovarati *Vjerujem* da ga ne uvrijedim kad je on tu više i jasnije nego što smo mi. Kao kad dijete gleda majku koja ga obuhvaća, kao da će reći: *Vjerujem da imam majku*. Sad razumijem: vjera prestaje kad se osjeća i gleda.

A uz to osjećanje i promatranje svemogućeg Oca nebeskog, do mojih su ušiju dopirale tetine riječi *Vjervanja*, monotone, prazno izgovorene, koje su mi se činile kao neko klepetanje jezikom, koje su bile posve daleko od veličanstva Božjega, koje nisu dopirale do njega, jer to je bila kao neka mrtva mašina koja nešto klepeće, vidjela sam tada kako je njezina misao daleko od Boga kao u nekoj dubini tamnoj iz koje ga ne vidi i ne osjeća. I kao da Gospodin nije pazio na ono klepetanje njezinih riječi, koje je izgledalo kao da ne zna što govori. (...) Sad vidim da Gospodin ne pazi na one naše usmene molitve, kad ih rastreseno i nedostojno molimo, kad samo jezikom nešto klepećemo, a ne znamo što govorimo. Uistinu, da bi ma s kojim običnim čovjekom tako govorili, a ne znali što mu govorimo, uvrijedio bi se, a

kamoli neće veličanstvo Božje» (*Sve za Isusa*, 21-22).

Život bl. Marije Propetoga bio je trajni razgovor s Bogom. On je oživljavao njezinu vjeru. I njezinu je vjeru pretakao u molitvu. Nije njezina molitva bila tek govor Bogu, osobito ne u smislu iznošenja svojih želja i potreba, nego je bila dijalog s Bogom, Bogom živim, Bogom prisutnim, Bogom raspetim. Zato je njezina molitva postala misija, poslanje koje ju je odvelo najprije do siromaha u Blatu, a onda i sve do kraja svijeta.

Misija ili poslanje treba postati i naš kršćanski život. Toga želimo postati svjesni osobito u ovom mjesecu listopadu 2019. koji, pod geslom: »Kršteni i poslani – Crkva Kristova u misiji svijeta«, slavimo kao Izvanredni misijski mjesec. Nastojmo voditi računa o tome molitvom i darom za misije i, osobito, osobnim uključanjem u evangelizacijsko poslanje Crkve ondje gdje nas i kako Bog šalje. Biti kršten znači biti poslan prenositi svoju vjeru drugima. Poslanje je to koje ne ovisi samo o onom što govorimo i činimo nego, rekao bih, prvenstveno o onome što i kako vjerujemo. Ako vjerujemo bojažljivo i mlako, nikoga nećemo svojom vjerom dotaknuti. A nećemo ni imati potrebu da druge dotaknemo svojom vjerom. Vjerujemo li čvrsto i iskreno, naša će vjera biti življena vjera. Bit će to doista vjera u Isusa Krista, obilježena pouzdanjem u njega i njegovu ljubav koju nam je iskazao boraveći među nama kao jedan od nas. Takve vjere nema i ne može biti bez molitve, ne one koja je klepetanje nego one iskrene, one s vjerom, bez koje molitva nije molitva, kao što ni vjera nije vjera. Ona, takva vjera, možda velika tek kao zrno gorušice, mijenja ponajprije nas. A kad nas promijenjeni, ona, takva vjera i takva molitva, ma to je zapravo jedno te isto, postaje sposobna mijenjati i druge pokraj nas, ondje gdje živimo, ali i do nakraj zemlje.

Pozdrav Ante Šeparovića, načelnika Općine Blato na primanju 6. listopada 2019.

Hvaljen Isus i Marija!

U ime općine Blato srdačno vas pozdravljam i želim dobrodošlicu u ovoj svečanoj prigodi otvorenja jubilejske godine Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu. Drago mi je da u blaženičinu rodnom mjestu mogu posebice pozdraviti vrhovnu predstojnicu M. Cristinu Orsillo, njezine savjetnice, provincijalnu predstojnicu s. M. Emilu Barbarić, sestre iz drugih zemalja i iz Južne Amerike, dubrovačkog biskupa mons. Matu Uzinića, našega župnika Željka Kovačevića, donaćelnika Pericu Bačića, predsjednicu vijeća Mariju Bačić i općinskoga vijećnika Tončija Padovana.

Blato doista može biti ponosno na bl. Mariju Propetoga Isusa Petković, utemeljiteljicu Družbe Kćeri Milosrđa, koju je papa Ivan Pa-

vao II. blaženom proglasio 6. lipnja 2003. Tim je činom Marija Propetoga postala prva proglašena hrvatska blaženica.

Prije 100 godina napustila je bogatu roditeljsku kuću. Ostavila je sve i krenula za Isusom. Utemeljila je Družbu Kćeri Milosrđa u kojoj je nastavila pomagati siročadi, bolesnima i siromašnima najprije u našem mjestu i na otoku Korčuli, a potom se Družba raširila u mnoga mjesta tadašnje države i druge zemlje, pa prešla i u Južnu Ameriku. Svugdje je djelima milosrđa širila Božju ljubav. Blaženičina je ljubav prema Bogu i čovjeku bila neizmijerna. Time nas sve obvezuje na to da svijet gledamo njezinim očima – punim suosjećanja, brižnosti i požrtvornosti za čovjeka u potrebi. Neka nas njezin zagovor prati, da živimo puni poniznosti i vjere u Boga i ljubavi prema potrebitima.

Budite velike u ljubavi, budite Isusove

Pozdrav Perice Bačića, zamjenika načelnika Općine Blato na primanju 6. listopada 2019.

Izuzetna mi je čast i zadovoljstvo pozdraviti ovdje u Općini Blato na dan Gospe od Ružarija č. M. Cristinu Orsillo, sestre savjetnice, provincijalnu predstojnicu s. M. Emilu Barbarić i sve vas časne sestre iz domovine i svijeta. Pozdravljam preuzvišenog oca biskupa mons. Matu Uzinića i prečasnog Željka Kovačevića, sve svećenike, laike i dobročinitelje.

Puno smo toga čuli i naučili na simpoziju. Drage časne sestre, želim vam puno uspjeha, slijedite primjer i krepost majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetog Isusa Petković. Budite otvorena srca prema milosnim darovima duha u svojoj karizmi kako bi i u nadolazećim vremenima ostvarili puninu djelovanja Družbe prema potrebitima. Hvala vam, časne sestre, na svemu što jeste, na svemu što ste učinile za Blato, za domovinu Hrvatsku, za sve čime nas obogaćujete. Budite velike u ljubavi. Budite Isusove.

U znak zahvalnosti Družbi, Općina Blato u ime Blaćana, gdje god oni bili, daruje mu-

zeju bl. Marije Propetoga njezine slike, rad autora Charlesa Billicha, jednog od značajnijih živućih umjetnika. U svojoj 84. godini okupiran je radom na urbanoskopiji Vatikana. Ta velebna kompozicija će pronaći svoje mjesto u nekom od vatikanskih muzeja. Njegova slika australske svete Mary McGillan darovana je Ivanu Pavlu II. u Rimu za njezina proglašenja sve-

tom. Njegova je i slika bl. Alojzija Stepinca koja je darovna Ivanu Pavlu II. za njegova posjeta Lijepoj našoj. Billich je umjetnik, filantrop, profesor filozofije, domoljub. Rođen je u Lovranu između dva svjetska rata. Progonjen od komunističkog režima prolazi svoju ovomezaljsku kalvariju i nastanjuje se u Sidneyu, gdje započinje svoju globalnu umjetničku karijeru. Njegove slike, rasprostranjene širom svijeta, govore o njemu kao građaninu svijeta, a umjetnički izričaj je jezik duše koji razumiju ljudi različitih rasa i kultura. Tijekom godina, Billichev su rad prepoznali najveći kolekcionari umjetnosti, politički lideri, poznate oso-

be i zaljubljenici u likovnu umjetnost. Njegovi se radovi nalaze u institucijama poput Vatikana, UN-a i Bijele kuće. Kao službeni umjetnik sudjelovao je na olimpijskim igrama u Kini i Australiji. Bio je i sudionik »Art festivala – Put svile, put dijaloga« u Korčuli, gdje se u posjetu samostanu bl. Marije Propetog Isusa Petković, susreo s likom i djelom naše blaženice ...

Evo kratkog pisma koje je uputio vjernom puku i časnim sestrama okupljenim na ovom slavlju!

Časni zборе,

osjećam iznimnu čast i zahvalnost Božjoj providnosti što mi je upriličila biti malenim dijelom i skromnim sudionikom vašeg velikog slavlja – stote obljetnice samostana časnih sestara u Blatu na otoku Korčuli.

Kada sam prije pet godina boravio na ovom divnom otoku, u gostoprinstvu gospode Igora Prižmića, moga dugogodišnjeg prijatelja i korčulanskih domoljuba Fani i Perice Bačića, osobe koje su zaslužne što sam se imao priliku susresti s likom i djelom vaše divne blaženice Marije Petković Propetog Isusa, utemeljiteljice istoimenog samostana, i kada sam uz stručno vodstvo časnih sestara i gosp. Tončija Padovana obišao samostanski muzej – dobio sam nadahnuće, koje nije neuobičajeno nama umjetničkim bogobojažnim dušama, nadahnuće da naslikam sliku blažene Marije Propetog Isusa.

Poklonio sam je svojim domaćinima – Igo-

ru Prižmiću i Perici Bačiću, u znak zahvalnosti za iznimne trenutke koje sam doživio u Blatu na otoku Korčuli.

Kako čujem, slika je Božjom Providnošću konačno stigla u prave ruke – časnim sestrama u samostan bl. Marije Propetog Isusa – lijepom li prigodom – uz stogodišnjicu postojanja i utemeljenja samostana!

Radostan sam u svom srcu što će mnogi vjernici biti u prilici doživjeti blaženicu kako sam je ja doživio i pretočio u sliku.

Dozvolite mi da još jednom, svim časnim sestrama okupljenim oko ove kuće molitve, koje svakodnevno služe i doprinose otoku Korčuli, i mjestu Blatu u svojem poslanju a po uzoru na mukotrpan i svetački put bl. Marije Propetog Isusa – svim časnim uzvanicima i gostima koji su došli podijeliti stotu obljetnicu i svom vjerničkom narodu koji je danas prisutan i onima koji su prisutni u Gospodinu – čestitam obljetnicu utemeljenja ovog samostana i poželim da nam Gospodin udijeli još ovakvih susreta!

U Sydneyu, 4. listopada 2019.

Charles Billich

Stoljeće milosrđa i ljubavi

U izvoru ljubavi, Družbo rođena si,
u središtu srca Kristova.

Da najpotrebnije, najmanje
zagriš milosrdnom ljubavi.

Evo nas, Oče nebeski,
šalji nas, raspeta Ljubavi.

*Ref: Stoljeće milosrđa, stoljeće ljubavi
ti si dao ovoj svojoj miloj družbi,
zato srce kliče ti franjevačkom radosti,
Gospodine, hvala ti.*

Za svaki dječji osmijeh, svaku koru kruha,
križeve nemoćnih i bolesnih,
za svaku župu, mjesto gdje ljubav utkana je
kroz marljive ruke svake sestre.

Hvala ti, Oče nebeski,
hvala ti, raspeta Ljubavi.

*s. M. Kristina Injić,
vjeroučiteljica u SŠ Novska*

Vapaji duše Majke Marije Propetoga u Rimu, na Božić 1957.

Božić

Hvaljeno i proslavljeno bilo Presveto Trojstvo – Otac, Sin i Duh Sveti! Uvijeke vijeka. Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot, puna su nebesa i zemlja veličanstva slave tvoje! Isuse, zdravo, zdravo Sunce milosti! Zdravo Sine Očev, sjajnosti Očeva! Radosti nebesa i zemlje! Zdravo, ljubavi duše moje, spasenje naše i cijeloga čovječanstva. Zdravo ljepoto Očeva, ljepoto raj-ska! Ja ti se klanjam, blagoslovljen koji dolazi u Ime Gospodnje. Blagoslivlja te i duša moja sa svim anđelima i svecima, s nebesima i svom zemljom.

Hvalite Gospodina, sva zemljo, hvalite njega svi narodi, jer se je na nama utvrdilo milosrđe njegovo i slava njegova stoji uvijeke! Hvala ti, Sine Božji, Gospodine moj, što si došao iz ljubavi prema Ocu i nama na ovu zemlju, da nas poučiš o Ocu i zakonu ljubavi. O, raspali tu ljubav u mom srcu, da te ljubim sve više svim žarom i svom snagom duše svoje. Isuse preslatki, ja te ljubim, ljubim i voljela bih ti dovesti sve ljude, sve duše da te ljube i slave te uvijeke! Ali, jao meni, sve to slabija sam u duši i tijelu. Isuse, pomози mi, pomози! Oživi moju vjeru, ljubav i pouzdanje u tebe.

Danas, na ovaj tvoj sveti dan, želim i prosim tvoju milost. O Isuse, reci samo jednu riječ i duša će moja biti zdrava i spašena. Isuse, ti sve možeš. Ti si svemoguć, pomози mi u tvojoj službi. Daj da upoznam tvoju presvetu volju. To samo želim da izvršim volju tvoju, bih željela da sve bude kako ti hoćeš, kako se tebi mili. Zato te molim da činim tvoju volju na bilo koji način, da ne bih što učinila naopako, protivno tvojoj volji.

Treća milost što te molim i vapijem ti jest da pošalješ pomoć ovoj svojoj družbi. Pošalji, Gospodine, poslenike u svoj vinograd. Vidiš da sam već u poslu iznemogla i padam. Pohiti, Gospodine, da mi pomogneš!

Ponizno molim, Gospodine moj, da mi milostivo pokažeš koju si odabrao za glavnu, pokaži mi da je u tebi poučim i počnem joj predavati upravu. Tu odabranicu ti, mudrosti Očeva, u svome Duhu Svetom pouči, prosvijetli i raspali je u svojoj ljubavi, da ona druge sve u ljubavi raspaljuje i vodi k tebi, središtu ljubavi, na učvršćenje ove tvoje družbe, za posvećenje svijetu.

Isuse! Kralju moj, ti vodi ovu svoju družbu u svom Svetom Duhu. Tebi je predajem i izručujem. Ti sve uredi po svojoj svetoj volji. Ti vidiš da ovo,

kao i mnogobrojni poslovi, nadilaze moje sile, da je ova tvoja službenica sve slabija i nesposobna. Isuse, pošalji ili pokaži onu koju si izabrao. Gospodine, usliši molitvu moju i vapaj moj da dođe k tebi. Isuse, Isuse, smiluj mi se bijednoj i bolesnoj. Milosrđe i milost vapim ovaj dan.

O Oče milosrđa, ljubav te je potaknula da pošalješ Sina svoga da spasi svijet. Sine Božji, Kralju neba i zemlje. Ljubav Očeva te je poslala za spas roda ljudskog. O ljubavi Očeva, spasi jedno zasljepljeno ljudstvo. Spasi svijet, spasi duše koje se žalosno gube u sljepilu i u tami.

O upućena Riječi Očeva, ja te ljubim, ljubim. Ti si jedina ljubav i čežnja moje bijedne duše. Ti si moj zanos i svrha moga života. O Oče preslatki, ljubim te u tvojoj upućenoj Riječi. O Riječi upućena, ljubim te u Ocu slatkom.

Oče moj, Oče moj, smiluj mi se i oprosti mi u ime svoje upućene Ljubavi. Smiluj se svima, svima i svetim dušama čistilišta, da im danas bude sav dug oprošten i isplaćen po ljubavi i žrtvi tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista. Smiluj se svima umirućima, udijeli im danas milost svoje svete ljubavi i savršeno pokajanje. Smiluj se svima koji žive u tami bezvjerstva. Daj da te svi po tvojoj Riječi upoznaju, hvale i slave.

Nebeski Oče moj, prikazujem ti tijelo i krv tvog preljubljenog Sina kao zadovoljštinu za grijehе svoje i cijeloga svijeta, za svete duše čistilišta i za svetu Crkvu. Molim te pomoz i Svetom Ocu, poživi ga još dugo preko običnog života, da uzdrži mir i tvoj Sveti Duh u svijetu. Radi u njemu i po njemu za raširenje svoje slave i ljubavi. Sjedini sve narode u jednu tvoju katoličku – opću, Crkvu, da bude jedno stado i jedan pastir. Sve, Oče, da bude za veću tvoju slavu i raširenje tvoje preslatke ljubavi i tvoga svetog Imena. Pomoz i sve koji vladaju u tvojoj svetoj Crkvi. Posveti sve svećenike, uzvрати svima koji nas dnevno pomažu, sve im uzvрати svojom ljubavi i rajskim blaženstvom.

Isuse, Isuse, ja se pouzdajem u tebe! Radi u meni na slavu Oca! Vječni Oče, prikazujem ti po prečistom Srcu Marijinu tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, i s njim, u njemu i po njemu ti se i ja prikazujem prema njegovim nakanama. Oče moj, daj mi milost da budem s tobom i s tvojom voljom sjedinjena po tvome Sinu, primi me po njemu. U njemu te ljubim i hvalim, Oče moj! Slava ti i hvala bila uvijek u Isusu, Gospodinu našem, po Duhu Svetom. Smiluj se po njemu meni bijednoj.

s. M. Propetog Isusa

*Pouke Majke Marije Propetoga,
Caseros, 1. siječnja 1952.*

Nova godina

U imenu Isusovu je sva naša moć, snaga, ljubav i spasenje. Nebeski Otac sve može, ali želi da sve postizemo po imenu njegova Sina Isusa, a njegovo ime znači spasenje. U svim svojim potrebama i žalostima zazovite Isusa i on će vam priteći u pomoć, jer je njegovo ime – milosrđe i spasenje, tko ga bude zazivao bit će spašen.

Sveti Petar je činio čudesa u ime Isusovo, u njegovo je ime ozdravio uzetoga. Također su i sveci u ime Isusovo u svojem životu učinili izvanredne stvari. Kćeri moje, i vi možete postići neizmjernih milosti zazivajući s vjeron ovo presveto ime, i učiniti toliko dobra dušama, ako ih poučite da zazivaju ovo slatko i moćno ime.

Promislite, kćeri moje, kako je moćno presveto ime Isusovo, kad nam Sveti Otac daje potpuni oprost ako na času smrti, pokajani za svoje grijehе, ustima ili srcem izgovaramo ovo presveto ime. Trebate poučiti sve koji vas okružuju ovu snažnu moć imena Isusova, koju nam je dao nebeski Otac za naše vječno spasenje.

Na dan Isusova obrezanja, bilo mu je dano ime Isus, koje mu je od vječnosti odredio nebeski Otac, a bilo je naviješteno od anđela Gabrijela. Kako je neizmjerne ljubav vječnog Oca prema nama, njegovim siromašnim i nezahvalnim sinovima i kćerima na zemlji! Kćeri moje, samo na pomisao koliko nam je ljubav iskazao nebeski Otac, naše srce bi se trebalo prelijevati od ljubavi i zahvalnosti.

Želim da svaka od vas dobro shvati ljubav i moć ovoga slatkog imena koje je nad svakim imenom. I da naša družba goji posebnu pobožnost Kristu Kralju, njegovu svetom imenu i presvetom srcu Isusovu. Trebate zna-

ti da sve mi trebamo promicati štovanje i slavljenje svetog imena Isusova, da bi ga svi ljubili i zazivali kao svoga Spasitelja. U svojim potrebama i pogibeljima, uzmite Litanije presvetog imena Isusova i molite ih s vjerom i pouzdanjem. Zazivi ovih litanija su veoma moćni, s njima se postižu posebne milosti, ako ih se moli s vjerom i pobožnošću. Sam Isus kaže: »Što god zaištete u Oca, dat će vam u moje ime« (Iv 16, 23). Zato, ljubljene moje kćeri, trebamo imati veliko pouzdanje i nadu u presveto ime Isusovo, te ga često zazivati, osobito u časovima pogibelji duše ili tijela.

U ime Isusovo započnite ovaj prvi dan nove godine i učinite čvrste odluke da ćete vjerno odgovoriti svome redovničkom pozivu: živjeti prema svetim Konstitucijama, opsluživati svete zavjete, disciplinu, sestrinsku ljubav, višiti vjerno svoje dužnosti i obveze prema Bogu, Družbi, poglavarima i sestrama u zajednici.

Razmislite, kćeri moje, kako je brzo prošla ova godina, a tako će brzo proći i naš život i otvorit će nam se vječnost. Učinite odluku da ćete tako živjeti kao da ćete danas umrijeti. Obnovite svoje odluke u službi Božjoj i živite u njegovoj prisutnosti tako da vaše misli, želje, riječi i djela budu samo za Boga i u skladu s njegovom presvetom voljom.

Sretne li duše koja je u životu često imala pred očima tjelesnu smrt jer ona će biti sretna na dan svoga rođenja za istinski život – život u vječnosti. Ovaj način života se može usporediti s mudrim djevicama u Evanđelju koje dobro pripravne idu u susret Zaručniku, koji ih je uveo u svadbenu dvoranu, u radost svoje gozbe.

Ponavljam: iskoristite svaki trenutak svoga vremena, jer kako budemo iskorištavale ovo vrijeme ovdje, takva će biti i naša vječnost.

Svih vas ljubi i blagoslivlja, vaša duhovna Majka

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica kauze bl. Marije Propetoga

Blaženica je majka sa srcem za najmanje i najslabije Pohod župi Klis 27. listopada 2019.

Iznad Splita, a podno Klisa uzdiže se župna crkva Uznesenja Blažene Djevice Marije. Nebeska Majka bdije nad Solinom i Splitom, nad Klisom, ali i nad svima nama. Ovu župu, prema dogovoru sa župnikom Miroslavom Šestanom, posjetile su s. M. Jasminka Gašparović i s. M. Miljana Heđi, kako bi vjernicima govorile o životu bl. Marije Propetoga, o njezinu djelovanju u poslanju milosrđa i o njezinu putu posvećenja u ljubavi prema Bogu i čovjeku. Blaženica je uvijek znala ustrajati u dobru i ništa je nije moglo pokolebati u povjerenju u Providnost. Potrebnika je i danas među nama, kao što je Krist i kazao da ćemo siromaha uvijek imati među sobom. Stoga smo govorile i o

zakladi koju je Družba Kćeri Milosrđa utemeljila pod blaženičinim imenom i stavila je pod njezin zagovor, a prikupljamo sredstva za pomoć djeci i mladima iz siromašnijih obitelji u školovanja i liječenje.

Sudjelovale smo u dva euharistijska slavlja i na kraju svakog slavlja govorile vjernicima o blaženici. Bila je i mogućnost čašćenja blaženi-

je svojoj Raspetoj ljubavi, kao što je i za života osluškivala vapaje sirota i odgovorila darom svoga života da pomogne, da utješi, da pruži nadu i vjeru u neizrecivu ljubav nebeskog Oca.

Zahvaljujemo župniku na pozivu i zajedno s njegovim župljanima na srdačnom gostoprimstvu. Neka svakoga od njih prati zagovor bl. Marije Propetoga i donese im uslišanje po Božjoj volji.

činih relikvija. Vjernici su sa zanimanjem slušali govor o njoj, a u čašćenju relikvija povjerali joj svoje molitve, vapaje i želje s povjerenjem u njezin zagovor.

Zaista je neprocjenjivo iskustvo doživjeti s koliko vjere svi pristupaju blaženici, od onih najmanjih do onih u podmakloj dobi, prepoznajući u njoj majku koja ima srca za najmanje i najslabije, za sve one koji su u potrebi, bilo duhovnoj bilo materijalnoj. Uvjereni smo da blaženica pomno sluša svaku molitvu i prenosi

Dubravka Zavrtnik,
Poslanica Milosrđa, Zagreb

Ulazak u jubilejsku godinu Družbe Kćeri Milosrđa i 15 godina djelovanja Poslanika Milosrđa na Trešnjevci u Zagrebu

Dana 21. studenog 2019., na spomendan Prikazanja Blažene Djevice Marije radosno smo u župi sv. Josipa na Trešnjevci u Zagrebu proslavili dvije važne obljetnice – ulazak u stotu godinu od osnutka Družbe Kćeri Milosrđa i petnaestu godišnjicu osnutka Poslanika Milosrđa.

Duhovni program započeli smo molitvom ružarija prema promišljanjima bl. Marije Propetoga moleći otajstva svjetla. Obilježavanju obljetnice pridružili su nam se i Poslanici Milosrđa iz Novske sa župnikom preč.

Milanom Vidakovićem i s. M. Kristinom Injić. Stigli su nam i Poslanici iz Ivanić Grada sa s. M. Darijom Lukić te Kćeri Milosrđa iz zagrebačkih samostana u Mallinovoj i Šestinama. Posebno smo zahvalni Bogu da je s nama mogla biti i vrhovna predstojnica M. Cristina Orsillo koja je upravo u kanonskom pohodu Hrvatskoj provinciji Družbe Kćeri Milosrđa.

Sveta je misa započela procesijom s relikvijarom bl. Marije Propetoga i zahvalom našega župnika Damira Ocvirka za pet desetljeća djelovanja blaženičinih duhovnih kćeri u našoj župi gdje su ostavile neizbrisiv trag dobra u svje-

dočenu Božjeg milosrđa i ljubavi. U propovijedi je naglasio važnost ovih obljetnica i potaknuo nas da nam Božje milosrđe i dalje bude glavni cilj našega životnog djelovanja i svjedočenja u svakodnevnom životu.

Na današnji dan bl. Marija Propetoga u svojoj 14. godini odlučila je zavjetovati se Gospodinu i posve mu se posvetiti kao svojoj prope-toj Ljubavi. Ljubav je ta koja je Krista dovela do raspeća i umiranja, ali i do uskrsnuća. Tako je i s onima koji njega nasljeđuju. Znati ljubiti znači praštati drugima i opravdati ih pred nebeskim Ocem. Na temelju misnih čitanja razvidno je da biti milosrdan znači dovoditi Isusa onima koji u srcu imaju groznu pustoš da bi u njemu prokljao život koji dovodi do sjedinjenja našeg srca s Božjim srcem. Ako svojim životom privedimo ljude Bogu, svojim djelima, a ponekad i riječima, ispunjavamo svoje poslanje na ovome svijetu.

Na završetku misnoga slavlja Majka Cristina se zahvalila za njegovanje pobožnosti prema blaženici i za djelovanje u njezinoj karizmi milosrđa. Župljanima smo podijelili preklopnik o osnutku i djelovanju Poslanika Milosrđa u našoj župi i pozvali ih da nam se pridruže. O blaženici i stogodišnjem djelovanju njezine družbe govorila je s. M. Jasna Crnković, a o djelovanju Poslanika Milosrđa govorila je članica Nena Došen i podijelila im prigodan preklopnik s tekstom o poslanju i načinu rada Poslanika Milosrđa.

»Djeca Marije Petković« recitirala su i pjevala o našoj blaženici i pokazali da i među najmlađima u našoj župi živi želja za upoznavanjem Božjega milosrđa. Poslanici Milosrđa darovali su sestrama i vrhovnoj predstojnici prigodne darove i novčani prilog za Zakladu »Blažena Marija Petković«, a radost zajedništva nastavila se u dvorani Augustina Holija uz domjenak i pjesmu.

mons. dr. sc. *Andrija Anišić*,
župnik župe sv. Rok u Subotici
s. *M. Juliana Beretić*,
vjeroučiteljica u OŠ Blato

Holywin u Subotici

U jutarnjim satima 30. listopada 2019. tridesetero djece je krenulo iz Blata na put prema Subotici u Bačkoj. Da za djecu, učiteljice, četiri mame i jednu baku put ne bi bio predug, putnici su se zaustavili u samostanu Družbe Kćeri Milosrđa u Šestinama gdje su ručali. Djeca su zauzvrat sestrama izvela lutkarsku predstavu »Stopama ljubavi«, a potom otišli u razgledavanje grada Zagreba, posjetili zagrebačku prvostolnicu Uznesenja Blažene Djevice Marije i svetih Stjepana i Ladislava te se pomolili na grobu blaženoga Alojzija Stepinca. Prošetali su glavnim trgom i užim središtem grada i vratili se u Šestine na prenoćište. Sutradan su nastavili put prema Subotici i nakon kraće stanke u Osijeku u poslijepodnevним satima stigli na svoje odredište na sjeveru Vojvodine. Ugostile su ih sestre u svom prvom samostanu izvan Blata, podignutom u prvim godinama postojanja Družbe. Djeci su sestre pripovijedale o tomu,

a ponešto su se od toga i prisjetila iz ranijih saznanja iz druženja sa sestrama.

U programu večeri sedmoga Holywina uz djecu iz Blata sudjelovala su i djeca iz subotičkoga vrtića »Bl. Marija Petković«, kao i vjeroučenici župe sv. Roka u Subotici. Na ulazu u HKC Bunjevačko kolo animatori subotičkog oratorija su svim sudionicima večeri pripremili i podijelili poruke s blaženičinim mislima.

Djeca iz subotičkog vrtića »Bl. Marija Petković«, zajedno s djecom iz Blata, otpjevala su na početku pjesmu »Marija dijete u Blatu se rodi«. O djelovanju Družbe Kćeri Milosrđa i njezinu širenju, uz foto-prezentaciju, govorila je s. M. Jasna Crnković i pokazala kako se vjernici laici i uključuju u karizmu i djelovanje Družbe. Posebno je predstavila najnoviju inicijativu u kojoj će nositelji bite Poslanici Milosrđa, a smisao joj je da vjernici, prijatelji Družbe, slijedeći karizmu i primjer bl. Marije Propetoga i

sami u svijetu vrše djela duhovnoga i tjelesnog milosrđa.

Slijedio je šaljiv igrokaz »Marija Petković u Subotici i magarac Ranko«, koju je izvelo troje djece iz Osnovne škole hrvatskih odjela, a riječ je o zanimljivim dogodovštinama kada je blaženica išla u selo Đurđin prositi žita i brašna za siromašnu djecu u Blatu. Igrokaz su s djecom pripremile odgojiteljice vrtića »Marija Petković«.

Vrhunac večeri bio je nastup djece iz Blata koja su uz pomoć svojih učiteljica Dijane Joković i Žane Boroe, pod ravnanjem vjeroučiteljice

s. M. Julijane Beretić oduševili brojnu publiku lutkarskom predstavom »Stopama ljubavi« koja govori o životnom putu bl. Marije Propetoga i osnivanju Družbe Kćeri Milosrđa.

Inače, Holywin u Subotici pokrenuli su mladi subotičke župe Marije Majke Crkve sa svojim župnikom dr. sc. Marinkom Stantićem. Svake je godine »Noć svetaca« bila posvećena nekom svecu i uvijek su dosad u programu sudjelovala djeca i mladi pojedinih subotičkih župa. Ove godine organizacija je povjerena Kćerima Milosrđa u Subotici s mjesnom predstojnicom s. M. Silvanom Milan kao i odgajateljicama subotičkog vrtića koji nosi blaženičino ime. Svake godine ova noć privuče velik broj djece, mladih i odraslih iz Subotice, Sombora i okolnih mjesta. Tako se vjernici Subotičke biskupije odupiru sve napadnijem širenju »Noći vještica« u njihovoj sredini. Voditeljica večeri bila je Katarina Ivanković Radaković.

U petak 1. studenoga na svetkovinu Svih svetih, gosti iz Blata su sudjelovali na misi u 9 sati u crkvi sv. Roka, pjevali su, čitali Božju riječ i predmolili molitvu vjernika. U svom pozdravu gostima župnik mons. Andrija Anišić među ostalim je rekao:

»Srdačno vas pozdravljam i želim svima puno milosti po zagovoru svih svetih. Posebno to želim našim dragim gostima iz Blata, rodnog mjesta bl. Marije Propetoga jer je njihova župa pod zaštitom svih svetih. S nama je danas tridesetero djece, dvije učiteljice, četvero roditelja, jedna baka i jedna Kći Milosrđa – s. M. Juliana Beretić, katehistica i orguljašica u župi Svih svetih u Blatu. Naši dragi gosti su nam iz Blata, s otoka Korčule, donijeli miris mora i miomiris svetosti bl. Marije Propetoga. Hvala vam što ste danas svojim pjevanjem ujedinjavali naše duše sa svima svetima i pomogli nam zajedno s njima slaviti i hvaliti Gospodina za njegovu neizmjernu ljubav i milosrđe. Dobro nam došli. Dobrodošli u grad Suboticu u koju je bl. Marija Propetoga dovela svoje sestre Kćeri Milosrđa već 1923. godine. Dobrodošli u župu sv. Roka u kojoj je blaženica sagradila samostan svojim sestrama 1930. i u kojoj one žive i rade do danas. Nalazite se u crkvi sv. Roka u kojoj je blaženica također bila više puta za vrijeme svojih desetak pohoda sestrama u Subotici. Nalazite se u crkvi u kojoj je i ona molila i slavila Gospodina. Volio bih da osjetite da ste došli k svojim i da ste na svome, jer u ovom gradu osjeća se također miomiris svetosti drage nam blaženice.

Mi je u ovoj župi častimo kao svoju nebesku suzaštitnicu, otvorili smo joj kapelicu, odmah

nakon njezina proglašenja blaženom i u njoj je častimo, žarko molimo njezin zagovor i doživljavamo puno uslišanja među kojima su dva na provjeri za čudo. Volio bih da vam bude lipo s nama i da, kad se vratite u Blato možete posvjedočiti svojim da i u Srbiji ima katolika i onih koji vole vašu i našu blaženu Mariju Propetoga.«

Djeca su se pomolila u kapelici bl. Marije Propetoga, a zatim pošla u razgledavanje grada. Posjet Subotici završili su zajedničkim ručkom u vjeronaučnoj dvorani župe sv. Roka i igrom u župnom dvorištu.

Teška srca su se djeca iz Blata oprostili od dragih i velikodušnih Subotičana te zahvalili na gostoprimstvu spontanim malim »koncertom«. Put se nastavio dalje prema zagrebačkim Šestinama, gdje su djecu čekale časne s večerom te su se i od njih oprostili zahvalna srca sutradan 2. studenoga kada su se uputili prema trajektnoj luci Split i Blatu, kamo su u večernjim satima sretno stigli.

Zahvalnost za ovo putovanje dugujemo sestrama Kćerima Milosrđa, a posebice provincijalnoj predstojnici s. M. Emili Barbarić, mjesnoj predstojnici u Šestinama s. M. Jeleni Krilič i predstojnici u Subotici s. M. Silvani Milan, župniku župe sv. Roka mons. Andriji Anišiću, *Domus Pacis* u Horgošu, OŠ Blato, našim sponzorima iz Blata te prijevozniku *Josip Promet*.

»Na današnji dan se rodilo Sunce ljubavi,
Spasitelj svijeta, naše Svjetlo!
Došao je da nam donese pravi život,
da nam pokaže put žrtve
za spasenje čovječanstva,
za slavu nebeskog Oca.«

bl. Marija Propetoga

Zahvali vječnom Ocu što je poslao svoga Sina na zemlju!
Oboji crtež bojama koje ti se najviše sviđaju,
a možeš dodati i nešto svoje uz već nacrtan prizor jaslca.

Radostan ti Božić, Isusovo porođenje!

Molitva

bl. Mariji Propetoga

**Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
Amen.**

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Neliya Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne, a u ovom broju posebice Franko Anić

Adresa uredništva i vicepostature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Družba Kćeri Milosrđa

Kolijevka ti, Družbo, u krošnjama Zlinja,
umila te rosa Babine i Prižbe.
Blaženica svijetom Evandjelje riše,
ljubeći milosrđe, patnju i bol briše.

Kćeri Milosrđa stupovi su cedra,
kao Majka Marija Propetoga Krista.
U njedrima svojim milosrđe gaje,
djeci, mladim, starim, svaka kćer se daje.

Od stoljeća sedmog Hrvatska te sanja,
rođena si, Družbo, u pjenu Jadrana.
Očeva te ruka na jarbolu njiše,
Milosrđe Božje, tvoju povijest piše.

Izvori su tvoji djela milosrđa,
stoljetna karizma oceane spaja.
Povedi nas, Oče, u podneblja nova
po primjeru Majke djece, siromaha.

Primi našu hvalu, milosrdni Oče,
za blaženu Majku, Družbu, sestre, braću.
Daj nam krila nova, radost franjevačku,
slavit Oca, Sina, Duha Presvetoga.

s. M. Vianeja Kustura